

קבלת-שבת

אָמַר לוֹ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְמֹשֶׁה:
מִתְנַה טוֹבָה יֵשׁ לִי בְּבֵית גִּנְזִי,
וְשַׁבַּת שְׁמָה,
וְאֲנִי מִבְקֵשׁ לִיתְנָה לְיִשְׂרָאֵל.
לָךְ וְהוֹדִיעֵם.

תלמוד בבלי, מסכת שבת, דף י' עמוד ב'

כָּכָה כְּמוֹ שְׁאֲנִי הוֹלֵךְ אֲנִי רוֹצֶה לְקַבֵּל פְּנֵי שַׁבַּת הַמַּלְכָּה.
לְגוֹפִי בְּגָדִים שֶׁל יוֹם יוֹם וְגוֹפִי, אִם בְּכֹלֵל, אִינְנוּ חֹזֵק בְּכֹלֵל
וְגַם הַנֶּפֶשׁ לֹא.

כָּכָה כְּמוֹ שְׁאֲנִי הוֹלֵךְ אִם אֶקַּבֵּל פְּנֵי שַׁבַּת הַמַּלְכָּה
וְהָיוּ הַבְּגָדִים לְגוֹפִי שֶׁל יוֹם יוֹם וְגוֹפִי אֶפְשָׁר חֵלֶשׁ יוֹתֵר מִרְגִּשָּׁה
אֲבָל הַנֶּפֶשׁ לֹא.

כָּכָה כְּמוֹ שְׁאֲנִי עוֹדֵנִי הוֹלֵךְ אִם תִּקַּבֵּל שַׁבַּת הַמַּלְכָּה אֶת פְּנֵי
יִלְבֹּשׁ גּוֹפִי שַׁבַּת יוֹם יוֹם וְגוֹפִי יִחְזַק וְהַשַּׁבַּת בְּנֶפֶשׁ תִּהְיֶה.

לְכִי נִפְשִׁי צְאִי כָּלָה יוֹם יוֹם לְקַבֵּל פְּנֵי שַׁבַּת הַמַּלְכָּה.

אמיר גלבווע

קבלת-שבת

אלו פינו מלא שירה בים.
ולשוננו רנה כהמון גליו.
ושפתותינו שבח כמרחבי רקיע.
ועינינו מאירות כשמש וכירח.
ונדינו פרושות כנשרי שמים.
ורגלינו קלות כאילות.
אין אנחנו מספיקים להודות לך
יהוה אלהינו ואלהי אבותינו.

עת דודים, בלה - בואי לגני
פרחה הגפן - הנצו הרמונים
נרננה, נזמרה

עת שמחה ועת אהבה - בואי לגני. (על-פי שיר השירים)

שיר העמק

נתן אלתרמן / דניאל סמבורסקי

באה מנוחה ליגע
ומרגוע לעמל
לילה חור משתרע
על שדות עמק יזרעאל
טל מלמטה ולבנה מעל
מבית-אלפא עד נהלל
מה מה לילה מליל
דממה ביזרעאל
נומה עמק ארץ תפארת
אנו לך משמרת

ים הדגן מתנועע
שיר העדר מצלצל
זוהי ארצי ושדותיה
זהו עמק יזרעאל
תברך ארצי ותהלל
מבית-אלפא עד נהלל
מה מה לילה מליל
דממה ביזרעאל
נומה עמק ארץ תפארת
אנו לך משמרת

שבת המלכה

חיים נחמן ביאליק / פנחס מינקובסקי

החמה מראש האילנות נסתלקה -
באו ונצא לקראת שבת המלכה.
הנה היא יורדת הקדושה, הברוכה,
ועמה מלאכים צבא שלום ומנוחה.
באי, באי, המלכה!
באי, באי, המלכה! -
שלום עליכם, מלאכי השלום!

קבלנו פני שבת ברננה ותפלה,
הביטה נשוכה, בלב מלא גילה.
שם ערוך השלחן, הנרות נאירו,
כל-פנות הבית יזרחו, יזהירו.
שבת שלום ומברך!
שבת שלום ומברך!
באכם לשלום מלאכי השלום!

מדליקים נרות ומברכים:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם,
אשר קדשנו במצותיו וצונו להדליק נר של שבת.

ההורים מניחים את ידיהם על ראש הילדים, ומברכים אותם:

לבת:

ישמך אלהים

בשרה, רבקה, רחל ולאה.

"אחתנו את ה' לאלפי רבבה"

(בראשית כד, ט).

ה' אשר תהי

והי ברוכה באשר תהי.

לבן:

"ישמך אלהים באפרים וכמנשה"

(בראשית מח, ט).

חן בשפתותיך על פן ברכך אלהים

לעולם" (תהלים מה, ג).

ה' אשר תהי

והי ברוך באשר תהי.

יברכך יהוה וישמריך: יאר יהוה פניו אליך ויחנך: ישא יהוה

פניו אליך וישם לך שלום: (במדבר י, כד-כו)

אדון עולם אשר מלך. בטרם כל יציר נברא:

לעת נעשה בחפצו כל. אזי מלך שמו נקרא:

ואחרי ככלות הכל. לבדו ימלך נוקא:

והוא ה' והוא הנה. והוא יהי בתפארה:

והוא אהר ואין שני. להמשיל לו להחבירה:

בלי ראשית בלי תכלית. ולו העז והמשרה:

והוא אלי וחי גואלי. וצור חבלי בעת צרה:

והוא נסי ומנוס לי. מנת פוסי ביום אקרא:

בידו אפקיד רוחי. בעת אישן ואעירה:

ועם רוחי גונתי. יהוה לי ולא איכא:

הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד (תהלים קלג, א).

מזמורי תהלים כנגד ששת ימי המעשה

ראשון בשבת (תהלים צה)

לכו נרננה ליהוה נריעה לצור ישענו:

נקדמה פניו בתודה בזמרות נריע לו:

כי אל גדול יהוה ומלך גדול על כל אלהים:

אשר בידו מחקרי ארץ ותועפת הרים לו:

אשר לו הים והוא עשהו ויבשת ידיו יצרו:

באו נשתחנה ונכרעה נברכה לפני יהוה עשנו:

כי הוא אלהינו ונאנחנו עם מרעיתו וצאן ידו היום אם בקלו תשמעו:

אל תקשו לבבכם כמריבה כיום מסה במדבר:

אשר נסוני אבותיכם בחנוני גם כאו פעלי:

ארבעים שנה אקוט בדור ואמר עם תעי לבב הם והם לא ידעו דרכי:

אשר נשבעתי באפי אם יבאון אל מנוחתי:

שני בשבת (תהלים צו)

שירו ליהוה שיר חדש שירו ליהוה כל הארץ:

שירו ליהוה ברכו שמו בשור מיום ליום ישועתו:

ספרו בגוים כבודו בכל העמים נפלאותיו:

כי גדול יהוה ומהלל מאד נוקא הוא על כל אלהים:

כי כל אלהי העמים אלילים ויהוה שמים עשה:

הוד והדר לפניו עז ותפארת במקדשו:

הבו ליהוה משפחות עמים הבו ליהוה כבוד ועז:

הבו ליהוה כבוד שמו שאו מנחה ובאו לחצרותיו:

השתחוו ליהוה בהדרת קדש חילו מפניו כל הארץ:

אמרו בגוים יהוה מלך אף תפון תבל כל תמוט ידיו עמים במישרים:

ישמחו השמים ותגל הארץ ירעם הים ומלאו:

יעלז שדי וכל אשר בו אז ירננו כל עצי יער:

לפני יהוה כי בא כי בא לשפט הארץ

ישפט תבל בצדק ועמים באמונתו:

יהוה מִלֶּךְ תִּגַּל הָאָרֶץ יִשְׁמְחוּ אֲנִים רַבִּים:
 עֲנֵן וַעֲרַפֵּל סָבִיבֵי צֶדֶק וּמִשְׁפָּט מִכּוֹן כְּסָאוֹ:
 אֵשׁ לִפְנֵי תִלָּךְ וּתְלַהֵט סָבִיב צִרְיֹו:
 הָאִירוּ בְּרָקִיו תִּבֵּל רָאֲתָהּ וּתְחַל הָאָרֶץ:
 הָרִים כְּדוֹנֵג נִמְסוּ מִלִּפְנֵי יְהוה מִלִּפְנֵי אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ:
 הִגִּידוּ הַשָּׁמַיִם צִדְקוֹ וְרָאוּ כָּל הָעַמִּים כְּבוֹדוֹ:
 יִבְשׁוּ כָּל עֲבָדֵי פֶסֶל הַמִּתְהַלְלִים בְּאֵלִילִים הַשֹּׁתְחוֹ לוֹ כָּל אֱלֹהִים:
 שִׁמְעָה וְתִשְׁמַח צִיּוֹן וְתִגְלָנָה בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ יְהוה:
 כִּי אַתָּה יְהוה עֲלִיּוֹן עַל כָּל הָאָרֶץ מְאֹד נִעְלִיתָ עַל כָּל אֱלֹהִים:
 אֲהַבִּי יְהוה שָׁנְאוֹ רָע שִׁמֵּר נַפְשׁוֹת חֲסִידָיו מִיַּד רָשָׁעִים יַצִּילֵם:
 אֹרֶעַ לְצַדִּיק וּלְיֹשֵׁרֵי לֵב שִׁמְחָה:
 שִׁמְחוּ צַדִּיקִים בִּיהוה וְהוֹדוּ לְזִכְרֵךְ קֹדֶשׁ:

מִזְמוֹר שִׁירוֹ לַיהוה שִׁיר חֲדָשׁ כִּי נִפְלְאוֹת עָשָׂה
 הוֹשִׁיעָה לוֹ יְמִינוֹ וְזֹרַע קֹדֶשׁ:
 הוֹדִיעַ יְהוה יְשׁוּעָתוֹ לְעֵינֵי הַגּוֹיִם גְּלָה צַדִּיקָתוֹ:
 זָכַר חֲסִדוֹ וְאִמּוֹנָתוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל רָאוּ כָּל אַפְסֵי אֶרֶץ אֵת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ:
 הָרִיעוּ לַיהוה כָּל הָאָרֶץ פָּצְחוּ וְרָנְנוּ וְזָמְרוּ:
 זָמְרוּ לַיהוה בְּכִנּוֹר בְּכִנּוֹר וְקוֹל זְמִרָה:
 בַּחֲצָצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר הָרִיעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יְהוה:
 יִרְעֵם הַיָּם וּמִלְאוּ תִבֵּל וַיִּשְׁבִּי בָּהּ:
 נְהָרוֹת יִמְחָאוּ כִּי יַחַד הָרִים יִרְנְנוּ:
 לִפְנֵי יְהוה כִּי בָּא לִשְׁפֹּט הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט תִּבֵּל בְּצֶדֶק וְעַמִּים בְּמִישְׁרִים:

יהוה מִלֶּךְ יִרְגָּזוּ עַמִּים יֹשֵׁב כְּרוֹבִים תִּנּוּט הָאָרֶץ:
 יהוה בְּצִיּוֹן גָּדוֹל וְרָם הוּא עַל כָּל הָעַמִּים:
 יוֹדוּ שִׁמְךָ גָּדוֹל וְנוֹרָא קְדוֹשׁ הוּא:
 וְעַז מִלֶּךְ מִשְׁפָּט אָהֵב אַתָּה כּוֹנֵנֶת מִישְׁרִים
 מִשְׁפָּט וְצִדְקָה בִּינְעֻקֵּב אַתָּה עֲשִׂיתָ:
 רוֹמְמוֹ יְהוה אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוִי לַהֲדָם רִגְלֵי קְדוֹשׁ הוּא:
 מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן בְּכֹהֲנָיו וְשִׁמְוֵאל בְּקִרְאֵי שְׁמוֹ קְרָאִים אֶל יְהוה וְהוּא יַעֲנֵם:
 בְּעַמּוּד עָנָן יִדְבֵּר אֲלֵיהֶם שְׁמְרוּ עֲדָתוֹ וְחֹק נִתֵּן לָמוֹ:
 יְהוה אֱלֹהֵינוּ אַתָּה עֲנִיתָם אֶל נִשְׂא הָיִיתָ לָהֶם וְנָקָם עַל עֲלִילוֹתָם:
 רוֹמְמוֹ יְהוה אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוִי לַהֲרֵ קֹדֶשׁוֹ כִּי קְדוֹשׁ יְהוה אֱלֹהֵינוּ:

מִזְמוֹר לְדָוִד הָבוּ לַיהוה בְּנֵי אֱלִים הָבוּ לַיהוה כְּבוֹד נְעֹז:
 הָבוּ לַיהוה כְּבוֹד שְׁמוֹ הַשְׁתַּחֲוִי לַיהוה בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ:
 קוֹל יְהוה עַל הַמַּיִם אֶל הַכְּבוֹד הַרְעִים יְהוה עַל מַיִם רַבִּים:
 קוֹל יְהוה בַּכַּף קוֹל יְהוה בְּהַדָּר:
 קוֹל יְהוה שֹׁבֵר אֲרָזִים וַיִּשְׁבֵּר יְהוה אֶת אֲרָזֵי הַלְּבָנוֹן:
 וַיִּרְקִידֵם כִּמוֹ עֵגֶל לְבָנוֹן וְשִׁרְיֹון כִּמוֹ בֶּן רֶאֱמִים:
 קוֹל יְהוה חֲצִב לְהַבּוֹת אֵשׁ:
 קוֹל יְהוה יַחִיל מִדְּבַר יַחִיל יְהוה מִדְּבַר קֹדֶשׁ:
 קוֹל יְהוה יַחֲלֹל אֲזִלוֹת וַיַּחֲשֹׁף יַעֲרוֹת וַיַּהֲכִילוּ כָּלֹּ אִמֵּר כְּבוֹד:
 יְהוה לְמַבּוֹל יָשָׁב וַיִּשָּׁב יְהוה מִלֶּךְ לְעוֹלָם:
 יְהוה עַז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוה יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֶל בְּקִדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בְּרָקִיעַ עֶזוֹ:
הַלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרֹתָיו הַלְלוּהוּ כְּרֹב גְּדָלוֹ:
הַלְלוּהוּ בְּתַקַּע שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בַּנֶּבֶל וּכְנֹר:
הַלְלוּהוּ בְּתֹף וּמַחּוֹל הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעֶגְב:
הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי שְׁמַע הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה:
כָּל הַנְּשָׁמָה תִּהְלֵל יְיָ הַלְלוּיָהּ:

אֲנֵא בְכֹחַ גְּדֻלַּת יְמִינְךָ תִּתִּיר צְרוּרָה:
קָבַל רִנַּת עַמְּךָ שְׁגָבְנוּ טְהַרְנוּ נוֹרָא:
נָא גִבּוֹר דּוֹרְשֵׁי יְחֻדְךָ כְּבַבְתָּ שְׁמֶרֶם:
בְּרַכְּם, טְהַרְם, רַחֲמֵי צְדָקָתְךָ תָּמִיד גָּמְלֶם:
חֲסִין קְדוֹשׁ בְּרוּב טוֹבְךָ נִהַל עֲדָתְךָ:
יַחֲדִיד גָּאֵה לַעֲמֶיךָ פָּנָה זֹכְרֵי קִדְשְׁתְּךָ:
שׁוֹעֲתֵנוּ קָבַל וּשְׁמַע צַעֲקָתֵנוּ יוֹדַע תַּעֲלֹמוֹת:
בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

פרידה מהשבוע החולף והתכוונות לכניסת השבת

ירדה השבת

יהושע רבינוב, דוד זהבי

יָרְדָה הַשַּׁבָּת אֶל בְּקַעַת גִּנוֹסָר
וַנִּיחוּחַ עֲתִיק בְּשׁוּלֵיהָ.
וַנַּעֲמְדוּ מִסְבִּיב הַכְּרִים שׁוֹשְׁבֵינִים
לְשֵׁאת אֲדִרְתָּה הַזֹּהֶבֶת,
תַּעֲלִינָה יוֹנִים מִכְּנֶרֶת הַיָּם
קָבַל אֶת רוּחָה הַלֹּוֹהֶת.

נִשְׁקָה הַשַּׁבָּת לְרֹאשׁוֹ שֶׁל הַבְּרוּשׁ,
לְאִזּוֹב שְׁבִסְלַע נִשְׁקָה,
וַיְהִי הַדְרָדֵר לְשֶׁרְבִיט שֶׁל מַלְכוּת
עַל רְמוֹת-דָּמָמָה מְרוֹנָנָה
יִמְשֹׁךְ אֶזְזוֹ הַתּוֹר בְּקוֹלוֹ הַמְתוֹק
חֲמַדַּת כְּסוּפִין מַעֲדָנָה.

הַרְטִיטָה שַׁבָּת בְּחֻנָּה הַגָּנוּז.
עֵינֵי חֲלוֹנוֹת מְכָל עֶבֶר.
וַתִּצְאָנָה בְּנוֹת אֶל הָעֶרֶב וַיֹּמַר
וַמִּירוֹת בְּעֶרְגָּה מְצִלְצֵלָה.
וְהִיטָה הָעֵדָנָה בְּבִקְעַת גִּנוֹסָר
לְנִשְׁמַת עֲבָרִיּוֹת נֶאֱצֵלָה.

* דרשה על פסוקים מפרשת השבוע

לכה דודי לקראת כלה.
פני שבת נקבלה:

שמור וזכור בדבור אחד.
השמיענו אל המיחד.
יהוה אחד ושמו אחד.
לשם ולתפארת ולתהלה.

לקראת שבת לכו ונלכה.
כי היא מקור הברכה.
מראש מקדם נסוכה.
סוף מעשה במחשבה תחלה.

מקדש מלך עיר מלוכה.
קומי צאי מתוך ההפכה.
רב לך שבת בעמק הבכא.
והוא יחמול עליך חמלה.

התנערי מעפר קומי.
לבשי בגדי תפארתך עמי.
על יד בן ישי בית הלחמי.
קרבה אל נפשי גאולה.

התעוררי התעוררי.
כי בא אורח קומי אורי.
עורי עורי שיר צברי.
כבוד יהוה עליך נגלה.

לא תבושי ולא תכלמי.
מה תשתוחחי ומה תהמי.
בך יחסו עניי עמי.
ונבנתה עיר על תלה.

והיו למשסה שאסיר.
ורחקו כל מבלעיר.
ישיש עליך אלהיר.
במוש חתן על כלה.

ימין ושמאל תפרוצי.
ואת יהוה תעריצי.
על יד איש בן פרצי.
ונשמחה ונגילה.

בואי בשלום עטרת בעלה.
גם בשמחה ובצהלה.
תוך אמוני עם סגלה.
בואי כלה. בואי כלה.
בואי כלה שבת מלכתא:

לכה דודי לקראת כלה.
פני שבת נקבלה:

מזמור שיר ליום השבת:

טוב להדות ליהוה ולומר לשמך עליון:

להגיד בבקר חסדך ואמונתך בלילות:

עלי עשור ועלי נבל עלי הגיון בכנור:

כי שמחתני יהוה בפעלך במעשי ידיך ארנן:

מה גדלו מעשיך יהוה מאד עמקו מחשבתך:

איש בער לא ידע וכסיל לא יבין את זאת:

בפרח רשעים כמו עשב ויציצו כל פעלי און להשמדם עדי עד:

ואתה מרום לעלם יהוה:

כי הגה איביך יהוה כי הגה איביך יאבדו יתפרדו כל פעלי און:

ותרם בראים קרני בלתי בשמן רענן:

ותבט עיני בשורי בקמים עלי מרעים תשמענה אזני:

צדיק בתמר יפרח כארז בלבנון ישגה:

שתולים בבית יהוה בחרצות אלהינו נפריחו:

עוד ינובון בשיבה דשנים ורעננים יהיו:

להגיד כי ישר יהוה צורי ולא עולתה בו:

(תהילים פרק צב)

יהוה מלך גאות לבש לבש יהוה עז התאזר אף תפון תכל כל תמוט:
נכון כסאך מאז מעולם אתה:

נשאו נהרות יהוה נשאו נהרות קולם ישאו נהרות דכנם:

מקלות מים רבים אדירים משברי ים אדיר במרום יהוה:

עדתיך נאמנו מאד לביתך נאנה קדש יהוה לארך ימים:

(תהילים פרק צג)

מעריב

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם. אשר בדברו מעריב ערבים.
בחקמה פותח שערים. ובתבונה משנה עתים ומחליף את הזמנים.
ומסדר את הכוכבים במשמרותיהם ברקיע כרצונו. בורא יום ולילה.
גולל אור מפני חשך וחשך מפני אור. ומעביר יום ומביא לילה.

ומבדיל בין יום ובין לילה. יהוה צבאות שמו:

אל חי וקיים תמיד ימלוך עלינו לעולם ועד:

ברוך אתה יהוה, המעריב ערבים: (מתוך תפילת ערבית לשבת)

מעריב ערבים

כוכבים במסלותם

ומסלות הלב נפתחות לרכבות הלילה

היוצאות למסען בין נפש העולם השקטה

לנפשי הנחרדת מקרונות המסע של היום.

ברוך אלהי הרגעים השלום

ברוך המעריב ערבים

ירח מטיל בשביל החלב הרקוע

נושא כדים ומחלק קנקנים של אור

על מפתניו המהבהבים של הגעגוע.

ברוך המדליק ניצוצות של חשך בין השלבים

ברוך המעריב ערבים.

לילה מכנף שוקע אל רעשי הרחוב

נושק בחשך לערב נשיקת לילה טוב.

ברוך הנותן שקט בדברים הטובים

ברוך המעריב ערבים

נפשי בין פסי מסלטה מבקשת ניצוצות לתפלתה.

ברוך הנותן משמעות לנקדות שבין הקווים

ברוך המעריב ערבים.

אהבת עולם

תברכי השבת המביאה אהבת עולם

לכל הנברא, החי והקיים.

ברכיני כלה לכל תסור כנף האהבה

מלבנו וגופנו, ברכיני לכל תחסר זו

לבני ביתנו ובהלהלתנו.

בואי שבת המלכה להשפין שלום, ואהבת עולם

בין איש לאשה, בין דוד וכלה ונפרש לכלם

סבת שלום, חמלה, צדק ואהבה, לעיף, לדל ולנחש, למכר ולזר.

נבקש ונניחל בין פעימת הלב והזמן שיבואו

אהבה ושלום על כל בית ישראל ועל כל יושבי תבל.

ברכיני השבת וימלאו בנו הלב והכח לאהב את יפי הבריאה,

לזון ולשבץ, להגיד ולשמע.

ברכיני כלה לאהב בגוף ונפש את החכמה ואת המעשה,

את הלמוד ואת העבודה, את החלין ואת הקדשה.

נתעטף השבת בכסותך וכנפיך וינתן לנו הכח

לעמל ולחמל, לזכר ולשמר, לשכח ולנצר, לחדש וליצר.

כי באהבה ניטיב ימינו על פני האדמה הזו

בקוימנו ובשכבנו, בבואנו ובלקחתנו.

משה יצחקי

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:

בלחש: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד.

וְאֶהְיֶה אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל מְאֹדְךָ:

וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי מְצֹוֶךָ הַיּוֹם עַל לְבָבְךָ:

וּשְׁנַנְתָּם לְבָנֶיךָ וּדְבַרְתָּ בָּם

בְּשַׁבְּתְךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ:

וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל יָדְךָ וְהָיוּ לְטֶטֶפֶת בֵּין עֵינֶיךָ:

וּכְתַבְתָּם עַל מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

(דברים ו, ד-ט)

וּשְׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת

לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת לְדִרְתָּם בְּרִית עוֹלָם:

בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הוּא לְעֹלָם

כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ

וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפֶשׁ:

(שמות לא, טו-יז)

* ברכה לשלום יקירים

תפילת הדרך לחיילים

תְּפִלָּה יֵשׁ בָּנוּ שֶׁתֵּלְכוּ וְתִבּוֹאוּ בְּשָׁלוֹם

וּבְבִטָּחָה אֶל כָּל מַחֲזוֹת חֲפָצְכֶם.

וְשָׁקֵט תִּמְצָאוּ בְּכָל שִׁתְּלַךְ נַפְשְׁכֶם

וְחֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים.

שְׁלֹא יוֹכְלוּ לָכֶם כָּל פְּרַעְנוֹת

שִׁמְתִּיגָשׁוֹת וּבָאוֹת בְּדַרְכְּכֶם.

יְהִיו מַעֲשֵׂיכֶם טוֹבִים - נְתִיבְכֶם אֱמֶת וּפַעֲלְכֶם תָּמִים.

כַּח מְצָאוּ לַעֲבֹר אֶת מִבְּחַנֵּי הָאֵשׁ

וּבִטָּחָה לַהֲלֹךְ לְיָמִים הַבָּאִים.

וּכְשֶׁתִּשׁוּבוּ לְכָאן, עֲיִפִּים, בַּדֶּרֶךְ הָעוֹלָה

נִחַבֵּק אֶתְכֶם שְׁקֵטִים וְאוֹהֲבִים, חֲסִרֵי מְלָה

נִרְאָה בְּעֵינֵיכֶם, בֵּין הַלְהָבוֹת הַדּוֹעֲכוֹת

אֶת נִיצוֹצוֹת נִשְׁמָתָהּ שֶׁל הַחֲמִלָה

וְאֶת יְפֵי הַנֶּפֶשׁ שֶׁלֹּא חִדְּלָה

בְּרוּךְ הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה.

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. אָמֵן:

בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כִרְעוּתָהּ וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ

בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבִזְמַן קָרִיב,

וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וּלְעָלְמֵי עָלְמָיָא:

יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל

שְׁמֵהּ דְקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

לְעֵלְא (בעשרת ימי תשובה: לְעֵלְא לְעֵלְא מִכָּל) מִן כָּל בְּרִכְתָּא וְשִׁירְתָּא תְּשַׁבְּחָתָא

וְנַחֲמָתָא דְאַמִּיקוֹן בְּעֶלְמָא. וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל. וְאָמְרוּ אָמֵן:

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם (בעשרת ימי תשובה: הַשְּׁלוֹם) בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ

וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

שִׁיר לְמַעְלוֹת אֲשָׁא עֵינֵי אֵל הִהָרִים מֵאֵין יָבָא עֲזָרִי:

עֲזָרִי מַעַם יְהוָה עֲשֵׂה שְׁמִים וְאָרֶץ:

אֵל יִתֵּן לְמוֹט רִגְלֶךָ אֵל יָנוּם שְׁמֶרְךָ:

הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל:

יְהוָה שְׁמֶרְךָ יְהוָה צִלְךָ עַל יַד יְמִינֶךָ:

יוֹמָם הִשְׁמֵשׁ לֹא יִכְבֶּה וַיָּרֶם בְּלִילָה:

יְהוָה יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל רָע יִשְׁמֹר אֶת נַפְשְׁךָ:

יְהוָה יִשְׁמֹר צִאתְךָ וּבּוֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

(תהילים פרק קכא)

ברכת הגומל

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,

הַגּוֹמֵל לְחַיִּיבִים טוֹבוֹת, שְׁגֻמְלָנִי כָּל טוֹב:

וְעוֹנִין אַחֲרָיו: אָמֵן. מִי שְׁגֻמְלָךְ כָּל טוֹב, הוּא יִגְמְלָךְ כָּל טוֹב סֵלָה:

אֲדֹנֵי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

א. אבות ואמהות

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וְאִמּוֹתֵינוּ

אֱלֹהֵי אֲבֹרָהִם אֱלֹהֵי שָׂרָה

אֱלֹהֵי יִצְחָק אֱלֹהֵי רִבְקָה

אֱלֹהֵי יַעֲקֹב אֱלֹהֵי רָחֵל וְאֱלֹהֵי לֵאָה.

הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכֹּל,

וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת וְאִמּוֹת, וּמַבִּיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

(בשבת תשובה: וְזָכְרֵנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ חַפֵּץ בְּחַיִּים. וְכִתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים. לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים)

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מֶגֶן אֲבֹרָהִם וּפּוֹקֵד שָׂרָה.

שרים:

אֲבִינוּ מְלַכְנוּ. חֲנֻנוּ וְעֲנֻנוּ. כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים.

עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה נְחֻסָּד וְהוֹשִׁיעֵנו:

ב. גבורות

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנֵי מַחֲיָה הַכֹּל, רַב לְהוֹשִׁיעַ.

בְּחוּרָף - מְשִׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם. בְּקִיץ - מוֹרִיד הַטָּל.

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֻסָּד. מַחֲיָה כָּל חַי בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא

חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים. וּמַקְיֵם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפֶר. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת

וּמִי דוֹמָה לָךְ. מֶלֶךְ מַמִּית וּמַחֲיָה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה (בשבת תשובה: מִי כְמוֹךָ אֵב

הַרְחָמִים זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים) וְנִאֶמֶן אַתָּה לְהַחְיֹת כָּל חַי.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מַחֲיָה הַכֹּל.

הנזותן בעמק גשם ויורה ומלקוש בעתו -

זכר קישון שוטף ומלחמות ברק ודבורה על המשפט הנכון שיבור לו אדם,
נביא בכרמל, מזבחות אש קדומות ועב קטנה בכף איש העולה מן הים;

משיב הרוח ומוריד הגשם -

זכר מעשה אבות שבאו אליך בלב מלא ובגידים ריקות וחצבו סלע לבית,
פלסו דרך לעבר בה וחפרו מעינות ישועה קולחים;

זכר מעשה אמהות שבאו אליך עקרות ממעש וילדו עולם חדש
ובראו ארץ והצמיחו דשא עשב ופרחי חיים;

המסיע רוחות צפון מחוללות גשם -

זכר רק שביל שבכשו רגלינו, עץ שנטעו ידנו
וטרקטור ראשון בשדה ותלמים,

זהב שבלת בשדה כורעה ברוח ועמס גרעינים ולחם חסד ורחמים;

שומר הרוח, זורע עבים וקוצר מטר -

זכר מעשה ידנו הראויים בימים, ובלילה את שירי הנפש היחפה
ואת נגון הלב התמים;

זכר זר כלניות אדמות בעמק, כתר נרקסי נחות, נרקפות, נרקפות...
עד קץ הימים;

זכר לנו -

והיינו כעץ שתול על פלגי מים עושה פרי למינו,

כעשב השדה מצמים זרע וכפרח מעט בקרקע בתולה ...

ברוך השומע תפלה.

אתה קדוש ושמך קדוש. וקדושים בכל יום יהללוך סלה.
ברוך אתה יהוה האל (בשבת תשובה: המלך) הקדוש.

שרים:

אלי אתה ואודך אלהי ארוממך. (תהלים קיח, כח)

הליכה לקיסריה

חנה סנש / דוד זרבי

אלי, אלי, שלא יגמר לעולם

החול והים,

רשרוש של המים,

ברק השמים,

תפלת האדם.

ד. קדושת היום

אתה קדש את יום השביעי לשמך. תכלית מעשה שמים וארץ.

וברכתו מכל הימים. וקדשתו מכל הזמנים. וכן כתוב בתורתך.

ויכלו השמים והארץ וכל צבאם. ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו
אשר עשה. וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה. ויברך

אלהים את יום השביעי ויקדש אותו. כי בו שבת מכל מלאכתו אשר
ברא אלהים לעשות.

ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי ענג. עם מקדשי שביעי. כלם

ישבעו ויתענגו מטובך. ובשביעי רצית בו וקדשתו חמדת ימים אותו

קראת. וזכר למעשה בראשית:

אלהינו ואלהי אבותינו ואמותינו, רצה במנוחתנו. קדשנו במצותיך ותן

חלקנו בתורתך. שבענו מטובך ושמחנו בישועתך. וטהר לבנו לעבדך

באמת. והנחילנו יהוה אלהינו באהבה ובכרצון שבת קדשך. וניחו בו

כל ישראל מקדשי שמך:

ברוך אתה יהוה. מקדש השבת:

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ולהב תפלתם באהבה תקבל ברצון.
ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך:

בראש חודש ובחול המועד אומרים:

אלהינו ואלהי אבותינו ואמותינו. נעלה ונבוא ונגיע. ונראה ונרצה ונשמע. ונפקד ונזכר ונזכרנו ופקדוננו וזכרון אבותינו ואמותינו וזכרון מות המשיח וזכרון ירושלים עיר קדשך. וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה לטובה לחן ולחסד ולרחמים לחיים טובים ולשלום ביום.

בראש חדש - ראש החדש הזה.

בחול המועד פסח - חג המצות הזה.

בחול המועד סוכות - חג הסוכות הזה.

זכרנו יהוה אלהינו בו לטובה. ופקדנו בו לברכה. והושיענו בו לחיים טובים. ובדבר ישועה ורחמים חוס וחסנו ורחם עלינו והושיענו. כי אליך עינינו. כי אל מלך חנון ורחום אתה.

**ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים.
ברוך אתה יהוה, המפחיר שכינתו לציון.**

שרים:

שיר המעלות בשוב יהוה את שיבת ציון היינו כחלמים:

אז ימלא שחוק פינו ולשוננו רנה

אז יאמרו בגוים הגדיל יהוה לעשות עם אלה:

הגדיל יהוה לעשות עמנו היינו שמחים:

שובה יהוה את שביתתנו כאפיקים בנגב:

הזרעים בדמעה ברנה יקצרו:

הלוך ילך ובכה נשא משך הזרע בא יבא ברנה נשא אלמותיו:

(תהלים קכו)

מודים אנחנו לך. שאתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו ואמותינו לעולם ועד. צור חיינו. מגן ישענו אתה הוא לדור ודור. נודה לך ונספר תהלתך על חיינו המסורים בידיך. ועל נשמותינו הפקודות לך. ועל נסיון שבכל יום עמנו. ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת. ערב ובקר וצהרים. הטוב כי לא כלו כחמיך. והמרחם כי לא תמו חסדיך. מעולם קוינו לך.

בחנוכה ובפורים דמוקים אומרים: ועל הנסים ועל הפרקן ועל הגבורות ועל התשועות ועל הנפלאות ועל הנחמות ועל המלחמות שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה.

בחנוכה מוסיפים: בימי מתתיהו בן יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו. כשעמדה מלכות נון הרשעה על עמך ישראל להשפיתם תורתך ולהעבירם מחקי רצונך: ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם. רבת את ריבם. דנת את דינם. נקמת את נקמתם. מסרת גבורים ביד חלשים. ורבים ביד מעטים. וטמאים ביד טהורים. ורשעים ביד צדיקים. ונדים ביד עוסקי תורתך. ולך עשית שם גדול וקדוש בעולמך. ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן כהיום הזה: ואחר כך באו בניך לדביר ביתך. ופנו את היכלך. וטהרו את מקדשך. והדליקו נרות בסצרות קדשך. וקבעו שמונת ימי חנכה אלו. להודות ולהלל לשמך הגדול:

בפורים מוסיפים: בימי מרדכי ואסתר בשושן הבירה. כשעמד עליהם הזמן הרשע. בקש להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים מצער ועד זקן טף ונשים ביום אחד. בשלשה עשר לחדש שנים עשר. הוא חדש אדר. ושללם לבו: ואתה ברחמיך הרבים. הפרת את עצתו. וקלקלת את מחשבתו. ונשבות לו גמולו בראשו. ותלו אותו ואת בניו על העץ:

**ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלפניו תמיד לעולם ועד: (בשבת תשובה: וכתב לחיים טובים כל בני ברייתך) וכל החיים יודוך סלה. ויהללו את שמך באמת האל ישועתנו ועזרתנו סלה.
ברוך אתה יהוה. הטוב שמך ולך נאה להודות:**

שרים:

יהי הכל

ברטולד ברכט (תרגום: נתן זך), שלמה גרוניך

יהי הכל שניך לכל שיוכל להיטיב עמו

הילד לאשה האמהית - למען יגדל;

העגלה לעגלון הטוב - למען ינהג בה היטב;

והאדמה למשקים אותה מים - למען תתן פריה בעתו.

שְׁלוֹם רַב עַל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ תְּשִׁים לְעוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אֲדוֹן לְכָל
הַשְּׁלוֹם וְטוֹב יִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת
וּבְכָל שָׁעָה בְּשָׁלוֹמְךָ. בָּרַב עַז וְשָׁלוֹם: (בשבת תשובה: בְּסֶפֶר חַיִּים. בְּרַכָּה וְשָׁלוֹם. וּפְרָגְסָה
טוֹבָה. נִזְכָּר וְנִשְׁכָּח לְפָנֶיךָ. אֲנַחְנוּ וְכָל עַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל. לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם.)
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם.

וּפְרוּשׁ עָלֵינוּ סִכַּת שְׁלוֹמְךָ. (מתוך ברכת "השכיבנו" בתפילת שחרית)

שרים:

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו
הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
וְאָמְרוּ אָמֵן
יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם, שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל.

שרים:

עוֹד יָבוֹא שְׁלוֹם עָלֵינוּ
וְעַל כָּלָם
סָאֵלָאם עָלֵינוּ וְעַל כָּל הָעוֹלָם
סָאֵלָאם שְׁלוֹם.

קידוש לליל שבת

שְׁלוֹם עָלֵיכֶם מִלֵּאכֵי הַשָּׁרֵת מִלֵּאכֵי עָלְיוֹן
מִמֶּלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

בּוֹאֲכֶם לְשָׁלוֹם מִלֵּאכֵי הַשְּׁלוֹם מִלֵּאכֵי עָלְיוֹן מִמֶּלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.
בְּרַכּוֹנִי לְשָׁלוֹם מִלֵּאכֵי הַשְּׁלוֹם מִלֵּאכֵי עָלְיוֹן מִמֶּלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.
צִאתְכֶם לְשָׁלוֹם מִלֵּאכֵי הַשְּׁלוֹם מִלֵּאכֵי עָלְיוֹן מִמֶּלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

על היין:

בלחש - וַיְהִי עָרֵב וַיְהִי בֶקֶר:

יוֹם הַשָּׁשִׁי. וַיִּכְלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צָבָאָם: וַיִּכַּל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
מְלָאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה. וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלָאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה:
וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ. כִּי בּוֹ שָׁבַת מִכָּל מְלָאכְתּוֹ
אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

סְבָרֵי מְרִנָּה וְכַבֻּדִּים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְרָצָה בָּנוּ.
וְשָׁבַת קִדְּשׁוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן הִנְחִילָנוּ. וְזָכְרוֹן לְמַעֲשֵׂה בְרָאשִׁית. כִּי הוּא
יוֹם תְּחִלָּה לְמִקְרָאֵי קִדְּשׁ וְזָכַר לִיצִיאַת מִצְרָיִם. כִּי בָנוּ בְּחֶרֶת וְאוֹתָנוּ
קִדְּשָׁתָּ מִכָּל הָעַמִּים וְשָׁבַת קִדְּשָׁךְ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן הִנְחִילָתָנוּ:
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְקַדֵּשׁ הַשָּׁבַת:

על הפת:

עֵינֵי כָל אֱלֹיךָ יִשְׁבְּרוּ. וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ:
פּוֹתֵחַ אֶת יָדְךָ. וּמַשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן:
נוֹתֵן לָחֶם לְכָל בָּשָׂר כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמוֹצִיא לָחֶם מִן הָאָרֶץ:

שבת שלום!